

KELOĞLAN İLE NASRETTİN HOCA

Keloğlan kasabaya tavuk satmaya gitmiş. Pazara gelince elindeki iki tavuğa müşteri aramaya başlamış. Adamın biri tavuklara bir altın vermiş. Keloğlan bunu kabul etmemiş. İlle de iki tavuğa iki altın isterim demiş. Keloğlan'ın tavukları bir altına vermediğini gören adam:

- Bak Keloğlan, bende bir define haritası var. Yalnızım, yaşılandım artık. Bu sebepten defineyi aramaya çıkamadım. Eskiden Zenginoğlu'nun konağında çalışırdım. Bu haritayı bana Zenginoğlu vermişti. İki tavuk benim olsun, harita senin olsun, defineyi ara bul, ömrünce mutlu ol ” demiş. Keloğlan adama inanmış, değiş tokuş yapılmış. Keloğlan akşamüstü yorgun argın köyüne dönmüş. Anası:

- A benim kel oğlum, kabak oğlum. Hiç bu kâğıt parçasına iki tavuk verilir mi? Sen tavukları satıp gaz, tuz alacaktın. Kandırmışlar seni. Şimdi karanlıkta otur, yemekleri tuzsuz ye de aklın başına gelsin diyerek bağırıp çağırmış. Keloğlan oralı olmamış, aklı fikri definedeymiş. Sabahı zor etmiş, erkenden kalkmış.

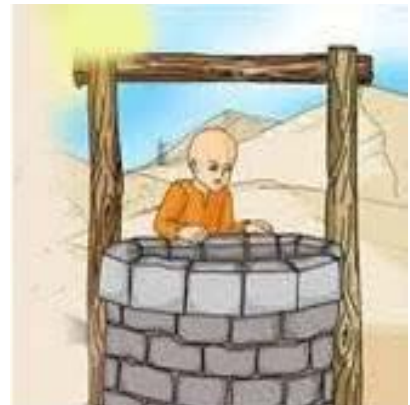
Anasına:

- Ana ben defineyi aramaya gidiyorum. Kışlık yiyecek hazırlamıştım. Varsın gaz olmasın, akşamları erken yatarsın. Varsın tuz olmasın, komşudan istersin. Defineyi bulursam, seni sultanlar gibi yaşatacağım demiş. Anasının elini öpmüş. Keloğlan'ın

kararlı olduğunu gören anası çaresiz fikir değiştirmiş.

- Güle güle git, Keloğlan. İnşallah defineyi bulursun diyerek Keloğlan'ı uğurlamış. Keloğlan dağ, bayır aşmış, günlerce aramış, sonunda haritadaki kuyuyu bulmuş. Define bu kuyunun içindeymiş. Kuyuya attığı taş tak diye ses çıkarmış. Keloğlan kuyuda su olmadığını anlamış. Fakat geçen yıl köydeki kör kuyuya inen ve bir daha çıkamayan üç kişi aklına gelmiş. Yanımda köyden getirdiğim ip var.

Kuyunun kenarına bağlayıp insem ya ben de onlar gibi kuyudaki zehirli dumandan boğulur kalırsam halim nice olur, diye düşünceye dalmış. Evvela bana mert, sözünün eri, kuyudaki tehlikeyi ortadan kaldıracak bir yardımcı lazım. Böylesi de nerelerde bulunur, diye düşünürken aklına Nasreddin Hoca gelmiş. Tamam demiş Hoca bu işin çaresini bulur.

Az gitmiş uz gitmiş, sonunda Akşehir'e varmış. Sormuş, Nasreddin Hoca'nın evini göstermişler. Kapıyı çalmış. Nasreddin Hoca kapıyı açmış. "Buyurun evladım" demiş,

- Ben Nasreddin Hoca'yım. Bir şey mi arzu etmiştiniz?

- Hocam bizim köyde bana Keloğlan derler. Sizin önemli bir meselenin çözümüne yardımınızı rica edecektim. Beni dinlemek zahmetine katlanırsanız çok sevinirim. Hoca Keloğlan'ı evine buyur etmiş. Keloğlan define haritasına nasıl sahip olduğunu, anasına veda edip köyden ayrıldığını, haritadaki kuyuyu bulduğunu, kuyuya neden inemediğini anlatmış. "Eğer defineyi bulursak yarı yarıya paylaşıyoruz, Hocam. Ne dersiniz?" diyerek sözü bağlamış. Nasreddin Hoca:

- Uzun süredir kullanılmayan veya etrafındaki toprak tabakasından içine zehirli hava sızan kuyularda, yeterli hava akımı olmadığı için, bu zehirli hava birikir. Eğer böyle kuyulara inilirse insanı zehirler, öldürür. Söylediğine göre kuyunun derinliği dokuz on metre varmış. Kuyunun çevresini kazıp genişletmek çok yorucu ve zahmetli, ikimiz başaramayız. Yardımcı bulmaya kalksak kulaktan kulağa yayılır, halk kuyunun başına dolar. Başka bir yol bulmalıyız Keloğlan. Sen bizde birkaç gün misafir kal, düşünüp hal çaresini bulurum.

eşeğin çektiği bir araba almış. Arabaya aletleri, yiyecek, içecek gibi ihtiyaçları koymuş. Karısıyla vedalaşıp eşeğine binmiş. Nasreddin Hoca eşeğiyle önde, Keloğlan arabayla arkada, yola koyulmuşlar. Günlerce süren zahmetli

Nasreddin Hoca sonraki iki gün planlar yapmış, taslaklar çizmiş. Planları demirciye götürmüş. Bu aletlerin olanını vermesini, olmayanı çizime uygun olarak yapmasını tembihlemiş. Haftasına aletler hazır olmuş. İki

yolculuktan sonra definenin bulunduğu suyuya varmışlar. Hoca kuyuyu incelemiş. Keloğlan ile birlikte demirciye yaptırmış oldukları büyük körüğü kuyunun yanına indirmişler. Yaklaşık on santim genişliğindeki borunun bir ucunu kuyunun dibine sallamışlar. Diğer ucunu körüğe takmışlar. Birlikte körüğe temiz hava basmaya başlamışlar.

Yıllardır burada biriken durgun ve zehirli hava, temiz ve basınçlı havanın etkisiyle parçalanmaya, yavaşça yükselmeye, kuyudan çıkmaya başlamış. Körük her hava basışında kuyudaki zehirli hava oranı azalıyormuş. Bu işlem ertesi gün de devam etmiş. Üçüncü gün kuyunun temizlendiğine kanaat getirmişler. Yine de her şeyden emin olmak için Nasreddin Hoca arabada getirdiğı bir fareyi kafese koymuş. Kafesi iple bağlayıp kuyunun dibine sarkıtmış. Yarım saat sonra fareyi çıkardığında dipdiri olduğunu görmüş.

Keloğlan ipi beline bağlayıp kuyuya inmiş. Haritada belirtilen taşı çıkarmış. Taşın altındaki toprağı kazınca, sandığı bulmuş. Yanındaki diğer ipe sandığı bağlamış ve Hoca' ya kendisini çekmesi için seslenmiş. Keloğlan kuyudan çıkınca, Hoca ile sandığı yukarıya çekmişler.

Sandığın kilidini kırıp, kapağını açınca, bir de ne görsünler? Çil çil altınlarla dolu değil miymiş sandığın içi... Çok sevinmişler. Hemen altınları paylaşmışlar. Ertesi gün, Nasreddin Hoca eşeğıyle Akşehir'e, Keloğlan arabayla köyüne doğru yola koyulmuşlar.

Keloğlan köyünde dillere destan bir konak yaptırmış. Hizmetçiler, uşaklar tutmuş. Tarlalar, bağlar, bahçeler satın almış. Anasıyla birlikte sultanlar gibi yaşamaya

başlamış. Keloğlan'ın görülmemiş zenginliği padişahın kulağına gitmiş. Ava çıktığı bir gün Keloğlan'ın konağına uğramış. Keloğlan padişaha hürmet göstermiş, en iyi şekilde ağırlamış. Gördüğü yakın ilgiden çok memnun kalan padişah, Keloğlan'ı gelecek ay kutlanacak bayram için, sarayına davet etmiş.

Bayram günü Keloğlan arabalar ve uşaklarla beraber saraya gitmiş. Eğlenceler sırasında padişahın dünya güzeli kızı Menekşe ile tanışmış ve âşık olmuş. Menekşe de Keloğlan'ı görür görmez sevmiş

ve yanından ayrılmak istemiyormuş. Bayram eğlenceleri bittikten sonra Keloğlan konağına dönmüş. Anasına Menekşe Sultan'ı görür görmez âşık olduğunu, onsuz yapamayacağını söylemiş. Düşünmüşler, taşınmışlar, padişahın Menekşe'yi istemeye karar vermişler. Daha sonra anasıyla gidip kızı istemişler. Padişah Menekşe'yi Keloğlan'a vermiş. Keloğlan konağına dönüp düğün hazırlıklarına başlamış. Bir taraftan da Nasreddin Hoca'ya haberciler gönderip, düğüne davet etmiş.

Nasreddin Hoca payına düşen altınlarla Akşehir'e döndükten sonra yoksulları, yetimleri, giydirip kuşatmış, parasının çoğunu hayır işlerinde kullanmış.

Bir yandan da Keloğlan'ın köyünde konak yaptırdığını, uşaklar tutup, araziler satın alıp sultanlar gibi yaşamaya başladığını dost sohbetlerinde ve gelip giden yolculardan duyar, anlatılanlara sevinirmiş. Keloğlan'ın düğün haberini ve Menekşe Sultan ile evleneceğini duyunca keyfi pek yerine gelmiş. Hemen düğüne gitmek için hazırlıklara başlamış. Halılar, kürkleri, ipek kumaşlar almış. Menekşe'ye küpe, kolye, gerdanlık gibi eşyaları almış. Ayrıca dört atın çektiği iki araba satın almış, iki tane de uşak tutmuş. En değerli elbiselerini, en gösterişli kürkünü giymiş. Karısıyla birlikte düğünden birkaç gün önce yola çıkmış.

Nasreddin Hoca maiyetiyle birlikte gayetle şatafatlı bir şekilde saraya varmış. Keloğlan Hoca'yı kapıda karşılamış. Elini öpmüş. Sarılmışlar, hasretle kucaklaşmışlar.

Düğün gününe kadar Hoca başından geçmiş nice olaylara ince espriler katarak anlatmış. Davetlilerin hoşça vakit geçirmelerine yardımcı olmuş. Sazlı, sözlü eğlenceler arasında Keloğlan ile Menekşe Sultan evlenmişler. Mutluluklarına diyecek yokmuş. Daha uzun yıllar mutlu ve bahtiyar olarak yaşamışlar.